

Od roku 1992 do roku 2009 pracoval ve Státním zdravotním ústavu jako vědecký pracovník, vedoucí útvaru vědy a výzkumu a zahraničních styků, dále jako sekretář kolegia vědecké rady SZÚ. Od roku 1993 do roku 2001 pracoval spolu s Ing. K. Bláhou, krátce s MUDr. Z. Šmerhovským, jako šéf redakce časopisu Central European Journal of Public Health. Od roku 2002 do 31. 12. 2021 pak tuto pozici zastával sám.

MUDr. Markvart přeložil řadu publikací WHO do češtiny. Byl spoluautorem článků v časopisech Československá epidemiologie, mikrobiologie, imunologie a Československá hygiena. Jako spoluautor, recenzent i překladatel se podílel na vydávání několikavazkového Manuálu prevence v lékařské praxi, který postupně

vycházel od roku 1994. Byl členem správní rady Nadace CINDI založené v roce 1997, která vznikla při českém programu CINDI s cílem pomáhat prevenci a podpoře zdraví hledáním finančních zdrojů a metod zdravotní výchovy.

Kolegové vzpomínají na skvělé pracovní vztahy, oceňují celoživotní práci dr. Markvarta i šíření dobrého jména české epidemiologie ve světě.

Mgr. Ivana Vališová
SZÚ

Po dohodě šéfredaktorů byl příspěvek otištěn i v časopise Zprávy Centra epidemiologie a mikrobiologie.

MUDr. Bohuslava Truksová (*4. 7. 1934 – †30. 5. 2024)

Odešel jeden z vynikajících epidemiologů a vzácný člověk. Po absolvování gymnázia v Čáslavi nastoupila na lékařskou fakultu UK v Praze. Příznačné je, že její studium bylo komplikováno poliomyelitidou, kterou onemocněla při jedné z posledních epidemií v Československu.

Po absolutoriu nastoupila na Hygienickou stanici v Kolíně, kde úspěšně pracovala až do konce 90. let. Měla možnost řešit problematiku infekcí, které dnes již téměř neznáme. Podílela se v úzké spolupráci s veterináři na likvidaci mnoha zoonóz od slintavky, přes brucelózu až po eradikaci bovinní tuberkulózy v jednom z posledních izolátů na našem území. Své práci se vždy věnovala s plným nasazením, mnohdy až urputně, vždy s cílem dopátrat se zdroje nákazy. Spolu s kolegy popsala a podrobně zdokumentovala první zachycenou epidemii norovirů na našem území v roce 1976. Byla progresivní i ve svém zaměření na nozokomiální nákazy v době, kdy tato problematika ještě nebyla běž-

ně řešena. Pro její široký záběr svědčí i podíl na získání patentu na nástrahu pro mravence *Monomorium pharaonis*, kteří byli do té doby velmi rozšířeným druhem obtížného hmyzu, zejména na sídlištích.

Pro své pracovní výsledky byla vybrána k účasti na kurz WHO, což v té době byla jedinečná možnost.

Slávinka byla i dobrý psycholog, uměla nadchnout pro obor, uměla vést zaměstnance rukou sice pevnou, ale vlídnou. Přes své pracovní aktivity se dokázala vzorně postarat i o svou milovanou rodinu, na kterou byla po zásluze pyšná. V jejích stopách, byť jiném oboru jdou dcera i jedna z vnuček, které jsou lékařky.

Čest její památce.

MUDr. Zdeňka Jágrová

Po dohodě šéfredaktorů byl příspěvek otištěn i v časopise Zprávy Centra epidemiologie a mikrobiologie.